

'தமிழ் உளி', 'இலக்கிய கலாநிதி', 'கலை புச்சனாம்'
அயர்வ் வ. அ. இராசவுரத்தினம் அவர்களின்
பதினெண்ந்தாவது நினைவேந்தலும், முதலாவது நினைவுப் பேரூரையும்

**'சாழ்த்து நவீன லெக்கிய வளர்ச்சியில்
வ. அ. இராசவுரத்தினத்தின் தடங்கள்'**

பேராசிரியர் செ. யோகராசா

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
வந்தாறுமுலை, செங்கலடி

முதுர் கலை நூல்கிய ஒன்றியம்

'வில்வி' நினைவுமன்றம்
புதித அந்தோஸியர்மகா வித்தியாலயம், முதுர்.
22.02.2016

‘தமிழ் ஒளி’, ‘இலக்கிய கலாநிதி’, ‘கலா பூசணம்’
அமரர் வ. அ. இராசவெற்றினம் அவர்களின்
பதினெட்டாவது நினைவேந்தலும்,
முதலாவது நினைவுப் பேருறையும்

‘எழுத்து நல்ளை இலக்கிய வளர்ச்சியில்
வ. அ. இராசவெற்றினத்தின் தடங்கள்’

பேராசிரியர் ச. யோகராசா
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
வந்தாறுமலை, செங்கலடி

‘வில்லி’ நினைவு மண்டபம்
புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயம், முதூர்.

22.02.2016

முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம்

தலைப்பு ‘அழக்கு நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியில் வ. அ. இராசாரூத்தினத்தின் கடங்கள்’

பதிப்பாசிரியர் அருட்பணி அ.நவரைத்தினம்

மொழி தமிழ்

முதல் பதிப்பு 2016 - வெள்ளி

பாதிகள் 250

வெளியீடு திரிசுவம் வெளியீடு.
தீவாய் | வீதி | மகார்- 1

அச்சுகம் மடோனா ஓப் செட் பிரின்டர்ஸ்
செங்கல்லி, மட்டக்களப்பு - 077 7716224

வள்ளுவர்

மதிப்புக்கும் பெருமைக்குமுரிய மறைந்த என் தந்தை வ. அ. அதீகம் பேசமாட்டார். குறைவான வார்த்தைகள்தான் அவரது நாவீலிருந்து வெளிவரும். ஆணாலும் அழுமான சீந்தனையாளரும், தலைசீறந்த வாசகருமாவார். அவரே கூறுவார்: ‘நான் எழுதாமல் இருந்த நாட்கள் உண்டு. ஆணாலும் வாசிக்காமல் இருந்த நாட்களே கிடையாது’. கண்டதும் கற்க பண்டிதனாவன் என்பதற்கீணங்க கையில் கிடைக்கின்ற அனைத்தையுமே வாசிப்பார். நிறையவே தேஷ்டத்தேஷ் வாசிப்பார். அவரது தொடர் வாசிப்பே அவரை தலை சீறந்த எழுத்தாளருள் ஒருவராக மாற்றியது என்றால் மிகையல்ல.

அத்தகையவரை எனது தந்தையாக நான் அடையப்பெற்றது பெருந்தவப் புண்ணியுமே. பொய்யாமோழிப் புலவர் வள்ளுவரீன் ‘தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்’ என்பதற்காப்ப எனது தந்தையீன் பெயரால் நான் இதுவரை அடைந்த மற்றும் அடைகின்ற உயர்வுகளைச் சொல்ல வார்த்தைகளே கிடையாது. வ. ஆ. வின் மகன் என்றவுடன் எனது முதன்மை அடையாளமாகிய குருத்துவத்திற்கு அப்பால் இன்னுமொரு அடையாளம் என்னில் ஓட்டிக்கொள்வதை வாழ்வின் பல தடவைகளில் அனுபவித்திருக்கின்றேன்.

ஆயினும் இப்படிப்பட்ட கோமகனுக்கு அவர் மறைந்து பதீனைந்து ஆண்குகளாகியும் எதுவுமே செய்யவில்லையே என்கின்ற குற்றவுணர்வு என் அக்கா வசந்தி அன்றைக்கும், எனக்கும் எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருந்தது. பல்வேறு இலக்கிய நீகழ்வுகளில் சந்திக்கின்ற இலக்கிய அன்பர்களும் இக்கேள்வியினை என்னிடம் எழுப்பும் போதெல்லாம் கூனீக்குறுகி பதீலற்ற நிற்பேன். அதற்கெல்லாம் விடைகொடுக்கும் முதற் தருணமாகவே இந்நினைவுப் பேருகர நீகழ்வினை காண்கிறேன். இவ்வாறான நீகழ்வுகள் இனிவரும் நாட்களில் தொடருமென ஆசிக்கின்றேன்.

அதுமட்டுமல்லாது 1995ல் வெளிவந்த அவரது ‘இலக்கிய நினைவுகள்’ நூலில் (பக்கம் 6) தன் பின்னைகளிடம் வீருக்கும் ஆசை யாதெனவும், அதுகணமே 1990ம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தில் தனது படைப்புக்கள் அனைத்தையும் இழந்தபோது 20.08.1990ல் எனக்கு எழுதிய மடலில் (இன்றும் என்னிடமுள்ளது) அப்பாவின் ஆசை என்னவென்றும் அதுகண செய்யும் பழையாகவும் எழுதியிருந்தார். அதன்படி மூதார் கத்தோலிக்க மக்களுக்கு வீட்டிருச் செல்கீன்ற சந்தானாள் புரவி’ (குறுநாவல், மித்திரன், 1973), ‘தேய்ப்பிறை’ (குறுநாவல், யாழிப்பாணம் ‘வீவேச்’ மாத இதழ்) இரண்டையும் புத்தகமாக்கினால் போதும் என்பதாகும். அத்துடன் இறக்கமுன்பு எழுதிக்கொண்டிருந்த ‘மூதார் தவக்கால நினைவுகள்’ ஆசை மூன்று நால்களையும் நாலாக்கம் செய்வதுதான் ‘மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவீயாக...’ இருக்குமென தீண்ணமாக நம்புகின்றேன். அதுகணயும் செய்துமுழுக்க இனைவரும் நாட்களில் இறைவன் துணைப்பார் என நம்புகின்றேன்.

என் தந்தை இறப்பதற்கு முன்பாக வாக்கரையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து மட்டக்களப்பில் வசீத் தவந்த தனது இளையசேகரை அற்புதசீல இராயப்பு (தற்போது இலண்டனில் வசீக்கின்றார்) அவர்களது வீட்டில்வைத்து என்னிடம் கூறிய வார்த்தைகள்: ‘கீழுக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் யோகராசா என்கின்ற நல்ல வாசகன் உள்ளார். அவர் நிறையவே வாசீக்கின்றார். அவரை நான் சந்திக்க வேண்டும்’ அதே பேராசீரியர் செ. யோகராசா அவர்கள் பீன்னாளில் மட்டக்களப்பு வாசகர் வட்டம் என் தந்தைக்காக நடத்திய அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் ‘தன்னை ஒரு எழுத் தாளன் என் பதற்கு அப்பால் நல்ல வாசகனாக வெளிப்படுத்துவதீலையே வ. அ. பெருமைப்பட்டார். வாசிப்பே அவரை தலைசீருந்த எழுத்தாளனாக்கியது’ என்றார் (நன்றி: வீரகேசரி, 09.03.2001). அத்தகையவரே எனது தந்தையைக்குறித்து முதலாவது நினைவுப் பேருரை நிகழ்த்த பொருத்தமானவர் எனவெண்ணீ அவரை நாடியபோது, கட்டாயமாகப் பிப்பணியை செய்வேன் என்றதோடு மட்டுமல்லாது இந்நாளில் அப்பணியையும் ஆற்றுகின்றமைக்காக பேராசீரியர் செ. யோகராசா அவர்களுக்கு குழும்பத்தார் சார்பில் நன்றியீன தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்தோடு இவ்நிகழ்வு

‘அந்தே ரீவி திலக்சிவ வளர்ச்சியில் வ. அ. குடசூத்தினத்தின் தடங்கள்-----

நடந்தேற உதவிகள் நல்கிய முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தாருக்கும் நன்றிகள். இந்தீகழ்வில் அழைப்பேற்று வந்த அதிதீகள், வீருந்தினர்கள், உறவுகள், நண்பர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள். இவ்நினைவுப் பேருரையை அச்சீட்டு உதவிய மடோனா அச்சகம், செங்கலடி, அதன் உரிமையாளர் தம்பி ரொசானுக்கும் நன்றிகள். பலவழிகளிலும் உதவிகள் நல்கிய முதூர் புனீத அந்தோனியார் மகா வீத்தீயாலய அதீபர் மற்றும் அனைவருக்கும் நன்றீகள். எனக் கு பக்கபலமாயிருந்து சகல வழிகளிலும் உதவிகள் நல்கிய ஆசீரியர் பிரான்சீஸ் ஆ.கி அவர்களுக்கும், குரும்ப் உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றிகள்.

இறுதீயாக எதிர்வரும் ஆணி மாதம் 10ந் தீக்தி இதே முதூரில் வ. அ. வின் பீறப்பின் 90வது வயது பூர்த்தியடைவதையிட்டு அகில இலங்கை ரீதியில் ஒரு சீறுகதைப் போட்டியும், நினைவு மலரும் வெளியிட செய்ய முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் துணையுடன் முயற்சீகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றோம் அந்தீகழ்வுகளுக்கும் அனைவரையும் அழைத்து மீற்காற் பதோடு தங்களது பங்களிப்புக்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்றி

தீர்க்கும்,
ஆலை வீதி,
முதூர் - 03

அந்தீகழ்வு, அ. அ. நவநிரத்தினம்
முதுநிலை வீரவுரையாளர்,
கழுக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
வந்தாறுமலை, செங்கலடி

ஈழத்து நால்னா இலக்கிய வளர்ச்சியில்
வ. எ. திராசூரத்தினத்தின் தடங்கள்

உள்ளே.....

- 1.0. சிறுக்கத்துறை
- 2.0. நாவல் துறை
- 3.0. கலிகத்துறை
- 4.0. புள்ளக்கத்தசாரா இலக்கியத்துறை
 - 4.1. இலக்கிய நினைவுகள்
 - 4.2. பாச்சங்கள்
 - 4.3. கட்டுரைகள்
 - 4.4. விமர்சனத்துறை
 - 4.5. வாழ்க்கை வரலாறு
 - 4.6. ஆலய வரலாறு
- 5.0. மொழிபெயர்ப்புத்துறை
- 6.0. நாடகத்துறை
- 7.0. நூல் வெளியீட்டுத்துறை
- 8.0. மதிப்பீடு

11. சிறுக்கதைத் துறையில் யூணை

வ.அ. இராசரத்தினம் (வ.அ.இ) அவர்கள் முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட சிறுக்கதைகள் எழுதியிருப்பினும் இதுவரை நாலுருப் பெற்றவை ஏறத்தாழ நூறு சிறுக்கதைகளேயாம்

“வ.அ.இ” எழுதிய முதற் சிறுக்கதை 1948ல் தினகரனில் வெளிவந்த மழையால் இழந்த காதல் என்று கருதப்படுகின்றது. அவ்வேளை தினகரன் உதவி ஆசிரியராகவிருந்த எஸ். டி. சிவநாயகத்தின் முயற்சியால் அது நிறைவேறியிருந்து என்றும் கூறப்படுகின்றது. எனினும் அதே ஆண்டில் மண்டுரில் இருந்து வெளிவந்த பாரதி சஞ்சிகையிலும் வ.அ.இ சிறுக்கதையொன்று எதியுள்ளமை பலருமறியாததொன்று. (கோணற்தராச, 1948 மலர் 1, இதழ் 07) வ.அ.இ யும் இது பற்றி எவ்விடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை. ஒருவேளை அதுவே அவரது முதற் சிறுக்கதையாதலும் கூடும்!

1948ல் வ.அ.இயின் முதற் சிறுக்கதை வெளிவந்த குழலில் அதற்கு முற்பட்ட கால ஈழத்துச் சிறுக்கதை வளர்ச்சிப் போக்குப்பற்றி இவ்வேளை கருக்கமாக நினைவு கூர்வது அவசியமானது.

சிறுக்கதை வளர்ச்சியின் தோற்றும் முப்பதுகளாவிலே நிகழ்கின்றது என்பது இலக்கிய ஆர்.வலர் பலருமறிந்த விடயமே. இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன் முதலானோர் இக்காலச் சிறுக்கதை முன்னோடிகளுள் முதன்மையானவர்கள். முதலிருவரும் எழுதிய சிறுக்கதைகளுள் கணிசமானவை ஈழத்து வரலாற்றுச் சம்பவங்களோடு தொடர்புட்டிருந்தனவென்றே அண்மைக்காலம் வரையும் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. எனினும் இலங்கையர்கோன் மண்வாசனைச் சிறுக்கதைகள், உளவியல் நோக்குடைய சிறுக்கதைகள் சிலவற்றை எழுதியிருப்பதும் சி. வைத்தியலிங்கம் பெண் மன உணர்வுகளுக்கு முதன்மையளித்து எழுதியிருப்பதும் ஆண்தன் முதலான வேறு எழுத்தாளர்கள் சாதியம் தொடர்பாக இக்காலத்தில் எழுதியிருப்பதும் இன்று மறு மதிப்பீடு செய்கின்ற போது தெரிய வருகின்றது.

நிலைப் பார்டிலும் மேற்கூறில் ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள் ஈழத்து மன்னோடு இரண்டிறக் கலக்கவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியது. இத்தகைய கலப்பு நாற்பதுகளிலே நிகழ்கின்றது. அ. செ. முருகானந்தனின் சிறுகதைகள் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகின்றன. நாற்பதுகளின் இறுதிக் காலப்பகுதியிலே மட்டக்களப்பில் வ. சிவகுப்பிரமணியம், வித்துவான் இ. கமலநாதன் புரட்சிக்கமால் முதலானோர் ஒரிரு சிறுகதைகளை ஈழகேசரி, தினகரன், (மண்டிர) பாரதி முதலானவற்றிலே எழுதுகின்றனர். அவர்கள் தொடர்ந்து எழுதாத குழலில் ஜம்பதுகளின் ஆரம்பத்திலே கிழக்கிலங்ககைப் பிரதேசம் தனது சிறுகதை எழுத்தாளர்ஞாக்காக மறுபடியும் காத்துக் கொண்டிருந்தது. இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட மட்டக்களப்பு சிறுகதை எழுத்தாளர்களைத் தவிர்த்து நோக்கும்போது காத்திரமான சிறுகதை எழுதிய பலரும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச எழுத்தாளர்களேயாதலின் அவர்களது சிறுகதைகளிலே அப்பிரதேச மக்களது குரலே ஒலித்திருக்கும்; யாழ்ப்பாணமே களமாக அமைந்திருக்கும் என்பதில் ஜியலில்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட குழலிலேதான் கிழக்கிலங்கைச் சிறுகதையொன்றின் பின்வரும் விபரிப்பு எம்மை ஈர்த்துக்கொள்கின்றது:

'கருந்தீராக பரந்து கிடக்கும் வங்காள விரிகுடாவைப் பார்த்தவாறு எங்கள் கிராமம் இருக்கிறது. கிராமம் என்றா சொன்னேன்? பூமி சாத்திரி, சமூக சாத்திரி நியதிப்படி கிராமம் என்றால் எப்படியிருக்குமென்று எனக்குத் தெரியாது. சோழக்காற்றுச் சர சரத்துக்கொண்டிருக்கும் தென்னை மரங்களடியிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏறக்குறைய முப்பது ஒலைக் குடிசைகள் இருக்கின்றன. ஒரு குடிசையிலிருந்து மற்றக் குடிசைக்குப் போக, பெண்களின் தலைவகிடு போல ஒற்றையடிப்பாதைகள் செல்கின்றன. இந்தக் குடிசைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் கிராமம் என்றும் சொல்கிறேன். சரியோ? பிழையோ உங்கள் பாடு.

எங்கள் குடிசைக்கு முன்னால் தென்னை மரங்கள் இரண்டைச் சேர்த்து. நீண்ட கம்பு ஒன்று எப்போதும் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதிலேதான் தூண்டிற் கயிறுகளையும் தோணியைச் செலுத்த உதவும் சவுளையையும் என் தந்தையார் வைப்பது வழக்கம். அதன் கீழ் தென்னை மரத்தினடியிற் பெண்ணம் பெரிய குடம் ஒன்று இருக்கும். அந்தக் குடத்திலே தண்ணீர் எடுப்பதற்காக ஒற்றையடிப்பாதை

‘ஈத்து நீள விக்ஷப வர்ச்சின் வ. ஆ. கூஸ்டேஷன்ஸ் தடவைகள்-----வழியாக அம்மா அடுத்த குடிசைக்குப் போகும் போதெல்லாம் நானும் கூடப்போயிருக்கின்றேன்.’

ஏறத்தாழ ஐம்பது வரையிலான ஈழத்துச்சிறுக்கதை உலகிற்கு மேற்கூறிய களம் புதிது, பாத்திரம் புதிது. நடை புதிது. முதூர் பிரதேசம் சார்ந்த மீனவ இளைஞராருவனது எண்ணச் சிதறல்களே மேலுள்ளவை. தோணி ஒன்றைச் சொந்தமாக வைத்திருக்க முயற்சி செய்த - சொந்தத் தோணி வைத்திருக்க முடியாத - அதனால் காதலையும் கைவிட்ட - ஒருவனது மன உணர்வுகளே மேற்கூறிய தோணி என்ற சிறுக்கதையாகப் பரிணமித்தது. மனதை நெருடும் விதமாகக் கதை முடிகின்றது.

“ஆனால் இன்னமும் தோணி எனக்குக் கனவுப் பொருளாகத்தான் இருக்கின்றது. அதனாலென்ன? உயர்ந்த கனவு செயல்மிக்க நனவின் ஆரம்பந்தான். எப்போதாவது ஒரு நாளைக்குக் காலம் மாறத்தான் போகிறது. அன்றைக்கு எனக்குமட்டுமல்ல என் நண்பர்கள் எல்லோருக்குமே சொந்தத்தத்தோணி இருக்கும். சப்த சமுத்திரங்களிலும் சுதந்திரமாகச் சென்று மீன் பிடிக்கும். அந்த மீன்களைச் சந்தையிலே பகிரங்கமாக விற்போம். விற்ற பணத்திற்குச் சந்தையில் அரிசி வாங்குவோம். அரிசி வாங்கும் பணம் என்னைப் போன்ற உழைப்பாளியான ஒருவனுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கும். அப்போது உழவனுக்கு நிலமும் சொந்தமாக இருக்கும் அல்லவா?”

மேற்கூறிய தோணி என்ற சிறுக்கதையூடாகவே வ.அ.இ மீது எழுத்தாளர் பலரதும் கண்கள் குவிந்தன எனலாம். பலமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தோணியுட்பட 14 சிறுக்கதைகள் கொண்ட தோணி என்ற தொகுப்பு 1963ல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் பெற்றுக்கொண்டது.

முற்கூறிய தோணி சிறுக்கதை பிறந்த கதை சவாரஸ்யமானது. தனது குருநாதரான இலங்கையர்கோனின் Gambler என்ற ஆங்கிலச் சிறுக்கதையை விமர்சித்தமை காரணமாக அவரது சவாலை ஏற்று எழுதப்பட்ட கதையே தோணியாகி வ.அ.இ ஜ பிரபல்யமாக்கியது. தொடர்ந்து முதூர்ப் பிரதேச விவசாயி, பரியாரி, கிழவி, குடிகாரன், பிறவிக்குருடன், சண்டியன், அப்பாவிகள்

நூல்பாடு.....

முதலான பலரும் வ.அ.இன் சிறுகதைகளில் இடம்பெற்று அவரது எழுத்தாற்றலால் உயிரோடு இன்றுவரை வாழ்கின்றனர்! கிழக்கிலங்கைச் சிறுகதையும் கிழக்கு மண்ணுடன் ஒட்டிக்கொள்கிறது.

வ.அ.இ பாடசாலை ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தமை காரணமாக கிராமத்து ஆசிரியர்களது வாழ்க்கைக் கோலங்களும் அவரது சிறுகதைகளிலே திறம்படச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுகதை ஒன்றில் வரும் ஏழை வாத்தியாரோராவுர் தனது ஒருநாள் கஸ்டத்தைப் போக்குகின்ற விதம் மறக்க முடியாதது (உதாரணம்: வென்றிலன் என்றபோதும்).

வ.அ.இ அனுபவித்தும் கண்டும் கேட்டும் உணர்ந்த போர்க்கால அவலங்களும் அவரது சில சிறுகதைகளில் சிறப்பாகப் பதிவாகியுள்ளன. மகனின் வருகைக்காக இன்றுவரை காத்திருக்கும் மூதாட்டியொருத்தியை கடவின் அக்கரை போனோரே' யில் சந்திக்கின்றோம். போர்க்குழலில் வெவ்வேறு விதங்களில் இழப்பினை எதிர்கொண்ட எல்லோருக்காகவும் 'நத்தார் ஒல்'த்தில் அழும் செபமாலைக் கிழவியின் குரல் இன்றும் ஒலிப்பதைக் கேட்கின்றோம்! எனில் அதற்கான காரணம் வ.அ.இன் எழுத்தாற்றலேயாம்.

வ.அ.இ எழுதிய சர்ச்சைக்குரிய சிறுகதைகள் சிலவுள் அவற்றுள் தையலக்கா குறிப்பிடத்தக்கது. அதிக வயது கொண்ட - சீதனப் பிரச்சினை காரணமாக திருமணம் செய்ய முடியாத - தையலக்கா தான் நன்கு பழகிய - தன்னைவிட வயது குறைந்த இளைஞர் னொருவனை எதிர்ப்புக்கள் மத்தியிலும் திருமணம் செய்து கொள்கின்றாள். பலரது எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்த இச்சிறுகதையில் வருவது போன்ற இன்றுமிருக்கின்ற தையலக்காக்கள் பலரும் அத்தகு பெருந்தகைகளின் கண்களில் படவில்லையோ என்ற எண்ணமே அவர்களது எதிர்ப்புக்குரலுடே எனக்குக் கேட்கின்றது என்பதையும் இவ்வேளை குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

ஏற்ததாழ் 1950 தொடக்கம் 1970 வரை ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே முற்போக்கு அணியினரது செல்வாக்கு பெருமளவு காணப்பட்டது. அவர்களது முயற் சியினாலேயே ஈழத்து இலக்கியத்தில் மண்வாசனை, யதார்த்தம், விளிம்புநிலைப் பாத்திரங்கள் முதலியன் இடம்பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது என்று ஒங்கி ஒலித்த குரல்களுக்கு

முத்து ரவீன் கூக்கூ வாட்சிஸெல் வ. ஆ. கூச்செத்தஷ்டன் டப்ஸ்கள்-----
எதிராக முன்னரே ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் அவை ஒலிக்கத்
தொடங்கி விட்டன என்று கருத்துடையவரான வ.அ.இ-வின் சிறு
கதைகளுள் கணிசமானவை அதற்குச் சான்று
பகர்வனவாகவுமள்ளன.

“முற்போக்கு எழுத்தாளர்களைனத் தம்மைக் கூறிக்கொண்டு
இலக்கிய அடாவடித் தனம் செய்பவர்களையே தான்
வெறுக்கின்றேன். அரசியலை இலக்கியமாகக் முயல்பவர்களை
நான் நிராகரிக்கின்றேன்.” என்று கூறுகின்ற வ.அ.இ முற்போக்கு
அணியினரின் செயற்பாடுகளை விமர்சித்தும் சில சிறுகதைகள்
எழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் முற்போக்கு அணி
சார்ந்தவர்களாலும் வ.அ.இ மதிக்கப்படுவதே சவாரஷ்யமான
விடயமாகிறது. “அவருடைய எழுத்து ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில்
முக்கியமான உச்சங்களை எட்டியுள்ளது பற்றியோ அவர்
இவ்வருடத்துடன் நிறைவு பெறும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துப்
படைப்பாளிகளுள் மிக முக்கியமான ஒருவர் என்பது பற்றியோ
எனக்கு எதுவிதமான ஜூயங்களும் இல்லை” என்பது இடதுசாரி
அணிசார்ந்த பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்களின் கருத்தாகின்றது!

வ.அ.இ, மலையகம், மட்டக்களப்பு, கொழும்பு என ஈழத்தின்
முக்கியமான பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த அனுபவங்கள் பலவற்றைக்
கொண்டிருப்பினும் இப்பிரதேசங்களை களமாகக்கொண்டு எழுதிய
சிறுகதைகள் சொற்பமே. அவையும் கவனத்திற்குரியனவாகவே
உள்ளன. ‘காட்டுப் பூ’ இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று.
குடும்ப வறுமை காரணமாக கல்வியைத் தொடர முடியாத
சிறுமியோருத்தி பற்றிய கதையே அதுவாகும்.

முன்னோடிகள் போன்று பூராண, இதிகாச, வரலாற்றுச் சம்பங்களை
அடிப்படையாகக் கொண்டுகூட வ.அ.இ அதிக சிறுகதைகள்
எழுதினாரல்லர்.

இறுதியாகக் கூறிய இருவிடயங்களையும் மனங்கொண்டு
சிந்திக்கின்றபோது வ.அ.இ பற்றிய ஒருவிடயம் உறுதிபெறுகின்றது
பிரதேசப்பற்று மிகுந்த எழுத்தாளர் அவர் என்பதே அதுவாகும்.

தனது சிறுகதைத்தொகுப்பொன்றிற்கு ‘காட்டியாரக் கதைகள்’
என்று பெயர் வைத்திருப்பதும் “ஈச்சிலம் பற்று” பற்றி எழுதிய

திருமூலம் விட்டிடு.....

சிறுகதைகள் தொலைந்து விட்டமை பற்றி விசனிப்பதும் இதனாலோயாம். அன்னாரது பிரதேசப்பற்று சமகாலத்து வேறு எழுத்தாளர்கள் சிலர்போன்று பிரதேச பெறியாக மாறவில்லை என்பதே நமது கவனத்திற்குரியது!

வ.அ.வின் சிறுகதைகளுள் சில உருவ அமைதி கொண்டனவன்று. எனினும் பாத்திரங்களின் சுதந்திரமான செயற்பாடுகளும் யதார்த்தச் சித்திரிப்பும் காரணமாக அவற்றை எவரும் ஒதுக்கி விடமுடியாதுள்ளன. வ.அ.இ வின் சிறுகதைகள் சிலவற்றில் குறிப்பாக ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகளில் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களில் பேச்சு மொழிப்பிரயோகங்கள் அதிகளவு இடம்பெறவில்லை என்ற குறையுண்டு. தமது சிறுகதைகளை வாசிக்கின்ற பாடசாலை மாணவர்கள் அதனால் ஈக்கப்பட்டு தாழும் தமது கட்டுரைகளில் அவற்றை எழுத முற்படுவதை வ.அ.இ விரும்பாமையே வ.அ.இ-வின் அச்செயற்பாட்டிற்கான காரணமாகும். எனினும், அவ்எழுத்து மொழி பிரயோகம் வாசிப்புச்சுலை கொண்டிருந்தது என்பதனுள் அக்குறைபாடு மறைந்து விட்டிருந்தது. பிற்காலச் சிறுகதைகளில் அக்குறைபாடு அகன்றுவிட்டது என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

எவ்வாறாயினும் கிழக்கிலங்கைச் சிறுகதையை வெவ்வேறு விதத்தில் வளம் படுத்தியோருள் நால்வரது பெயர்கள் தவிர்க்க இயலாத்தவை வ.அ.இ, பித்தன், மருதூர்க்கொத்தன், எஸ். பொ. ஆகியோரே அவர்களாவர். அவர்களுள் பன்முக ஆளுமை கொண்ட இருவருள் ஒருவர் வ.அ.இ என்பதே அழுத்தியுரைக்கப்பட வேண்டியது! (எஸ். பொ. மற்றையவர்).

சமூத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு இன்னொரு முக்கியமான பங்களிப்பினை வ.அ.இ வழங்கியிருப்பது பற்றி பலரும் அறியாதுள்ளனர். அது அவரது ‘திணைக்கதைகள்’ தொகுப்புடன் தொடர்புபட்டுள்ள விடயமாகும்.

தமிழ்ச் சிறுகதை, நாவல் உருவாக்கத்திலே மேலைத்தேயச் சிந்தனைகளை முற்று முழுதாக புறக்கணிக்காவிடினும் தமிழ்மரபிலிருந்தும் அதற்கான வேர்களையும் ஊற்றுக்களையும் பெற்றுக் கொள்வது அவசியமானது. அவ்விதத்தில் சமூத்துக் கவிஞர்கள் பலர் (உதாரணம்: வ. ஜ. ச. ஜெயபாலன், சிவசேகரம்,

‘எழுத்து நான் குயக்கூட வளர்ச்சியில் வ. ஆ. கூசுவுத்தாத்தி டப்ஸ்கள்-----
ச.வில்வரத்தினம் தர்சன், துவாரகன், முதலானோர்) சங்க
இலக்கித்திலிருந்து ஊட்டாங்கள் பலவற்றைப் பெற்றுள்ளனர். சிறுகதை
ஆசிரியர்களாலும் அது இயலக்கூடியது என்பதனை இன்றுவரை
நிருபிப்பவர் வ.அ.இ மட்டுமே; அவரது ‘திணைக்கதைகள்’ மட்டுமே.
இதற்கான உந்தலை அவருக்குள் விடத்தத்தவர் இலங்கையர்கோனாவார். அவருக்கும் வ.அ.இக்கும் 1948 அளவிலே
நடைபெற்ற உரையாடல், இது:

“சங்க இலக்கியங்களை படித்திருக்கிறீரா?

இல்லை. ஆனாற் படிக்க விரும்புகின்றேன்.

நல்லது எழுத்தாளராக வர விரும்புகிறவர் நமது

பழைய இலக்கியங்களையும் படிக்க வேண்டும்

ஆண்தலவிகடனையும் கல்கியையும் படித்து

விட்டுக் கதை எழுதப் பலர் முன் வருகிறார்கள்.

ஜங்குறு நூறு அவசியம் படிக்க வேண்டும்

அதிலுள்ள ஜந்நாறு பாடல்களும் ஜந்நாறு

சிறுகதைகள்.....”

(மேற்கூறிய வழிமுறையில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையும்
சிறு கதைகள் எழுதியிருக்கின்றார் என்பதும் இலங்கையர்கோன்
நாற்பதுகளின் இறுதியில் கூறியிருப்பதை, சில வருடங்களுக்கு
முன்னர் பேராசிரியர் ஹாரட்டும் கூறியுள்ளாரென்பதும் இவ்வேளை
நினைவிற்கு வருகின்றன). குருநாதர் இலங்கையாகோன் ஜங்குறு
நூறு நூலை மட்டும் கிலாகித்துக்கூற, சீடன் வ.அ.இ யோ
அந்நாலோடு நற்றினை, குறுந்தொகை, அகநானாறு, கலித்தொகை
முதலான சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் செய்திகளையும் பயன்படுத்தி
சம்காலப் பிரச்சினைகள் பலவற்றையும் தமது இருபது கதைகளிலும்
வெளிப்படுத்தியிருக்கிறாரென்பதே இவ்வேளை விதந்துரைக்கப்பட
வேண்டிய விடயமாகின்றது. ஏனைய எழுத்தாளர்களும் இவ்வழிச்
செல்வது அவசியமானது!

அதேவேளையில் மேற்கூறிய திணைக்கதைகளை சிறுகதைகளாகக்
கருதாத ஆய்வாளர் சிலரும் அவசியமான மறப்பதற்கில்லை.
வ.அ.இ. உயும் அவ்வாறு கருதுவதாகத் தெரிகின்றது. அதனை
ஏற்கவேண்டியதவசியமன்று. (திணைக்கதைகளின் அமைப்பு முடிவிலே
மிகச்சிறு மாற்றம் செய்யின் எவரும் அவ்வாறு மறப்பதற்கு
இடமில்லாது போய்விடும்).

02. நாவல் துறையில்...

வ.அ.இன் கொழுகொம்பு (1955/56) நாவல் வெளிவருவதற்கு முற்பட்ட காலத்து ஈழத்து நாவல் வரலாற்றைப் பின்வருமாறு வகுத்துக் கொள்ளமுடியும்.

1885 - 1904

இக்காலப்பகுதியிலே வெளிவந்த, முதல் நாவலாகிய அசன்பே சரித்திரம் தொடக்கம் வெளிவந்த நாவல்கள் அனைத்தும் பெயரளவிலே ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்டனவே தவிர இவற்றின் களம் பிறநாடுகளாக - எகிப்து, வடஅதிந்தியா, தமிழ்நாடு ஆக இருந்துள்ளன; மொழிபெயர்ப்புக்களாக அல்லது தமுவல்களாக விளங்கின. இவ் ஆரம்பகால நாவல்களுள் ஊசோன் பால்ந்தைக்கதை (1891)யும் மோகனாங்கியும் திருகோணமலை மாவட்ட ஈழத்தாளர்களால் படைக்கப்பட்டன.

1905 - 1913

இக்காலப்பகுதி நாவல்களுள் பலவும் ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்டவை (உதாரணம்: விஜயசீலம் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்) எனினும் துளிகரச் சம்பவங்களையே பொருளாகக் கொண்டவை.

1914 - 1947

இக்கால நாவல்களே முதன் முதலாக ஈழத்து மக்களது பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொள்கின்றன. பொருத்தமற்ற திருமணம், (நொறுங்குண்ட இருதயம்), மதமாற்றம் (நொறுங்குண்ட இருதயம்), மதமாற்ற ஏதிர்ப்பு (கோபால் நேசரத்தினம்), சாதியம் (நீலகண்டன் ஒருசாதி வேளாளன்) முதலிய சார்ந்தனவாக வெளிப்பட்டன. முப்பதுகள் தொடக்கம் வெளிவந்த பலவும் துப்பறியும் கதைகளாக விளங்கின. விதிவிலக்காக, குடும்பம், காதல் என்பன சார்ந்த சில நாவல்கள் வெளி வருகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு நாவல்களும் சில வெளிவந்துள்ளன.

மேற்கூறிய நாவல்களுள் பலவும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைக் களமாகக் கொண்டன என்பதும் விதிவிலக்காகவே கொழும்பு (உ-ம்: நான் யார்), மலைநாடு (உ-ம்: கண்ணன் என காதலன்) என்பன வற்றை களமாகக் கொண்டன என்பதும் எமது கவனத்திற்குரியவை.

வழக்கு நீலை கிளக்டிஸ் வஸ்டிசர்ஸ் வ. ஆ. கூசுவாத்தெட்டன் டப்ஸ்-----

1948ல் சுதந்திரம் கிடைத்த பின் வெளிவந்த நாவல்களுள் விதியின்கை (1953) முக்கியமானது. இதுவும் யாழ்ப்பாணத்தையே களமாகக் கொண்டது.

மேற்கூறிய பின்புலத்தில் நோக்கும்போது கிழக்கிலிருந்து வந்த முதல் சமூக நாவலாகவும், பிரதேச நாவலாகவும் வ.அ.இ ன் கொழுகொம்பு திகழ்வது கண்காடு. இக்கதையின் களங்களாக முதல் மட்டுமன்றி கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, மலைநாடு என்பன திகழ்வதும் குறிப்பிட்டத்தக்கது.

“சிறுகதையோ நாவலோ எதுவாக இருப்பினும் கதைக்கு அழுத்தமான ஒரு மூலக்கருத்து இருக்க வேண்டும். அழுத்துச் சூழ்நிலையில் எழுதப்பட வேண்டும் என்ற இரண்டு கொள்கைகளும் எழுத்துகிற பிரவேசம் பண்ணிய ஆரம்பகாலம் முதலே எனக்கு உண்டு”

என்ற நாவலாசிரியரது நோக்கிற்கு அமைவாக எழுந்த கொழுகொம்பு குறித்து மேலும் வ.அ.இ பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

“மனித மனத்தின் இன்பம், துன்பம், கோபம், ஏமாற்றம், வெறுப்பு, பச்சாத்தாபம் போன்ற பல்வேறு உணர்ச்சிகளும் உலகப் பொதுவானால் என கிராமத்து மக்களும் கதாபாத்திரங்களாவதற்குத் தகுதியானவர்கள் தான் என்று எப்போதும் திடமாக நம்புகின்றேன்”

என்று கூறியதேற்கேற்ப இந்நாவலும் உருவாகியுள்ளது. தொடர்ந்தும் வ.அ.இ கூறுவது கவனத்திற்குரியது:

“அந்த நம்பிக்கையிற்றான் என கிராமத்துச் செல்லனையும் நடராஜனையும் அம்பலவான்றையும் கனகத்தையும் உங்களோடு நடமாட விடுகின்றேன். அவர்களால் உங்களால் ஒடிப்பழக முடியுமானால் நான் நிச்சயமாக ஆண்டுப்படுவேன்”
(மேலிடம் பெறும் அடிக்கோடுகள் கட்டுரையாளரால் இடப்பட்டவை).

அதாவது மேற்கூறிய விதத்தில் கிழக்கிலங்கையின் கிராமத்துப் பாத்திரங்களை உயிர்த்துப்படுன் நடமாடச் செய்த ஆரம்ப நாவல் என்ற விதத்திலும் “கொழுகொம்பு” முதன்மைபெறுகின்றது. சிறுவயதிலே நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்த திருமணம் சந்தர்ப்ப.

குழ் நிலையால் ஏற்பட்ட சில சம் பவங் களாலும் சந்தேகங்காரணமாகவும் தடங்கலுக்குள்ளாகி இறுதியிலேயே கைகூடுவது என்பது கொழுகொம்பு நாவலின் உள்ளடக்கமாகவிருக்கிறது. இது காரணமாக காதல்க்கதை என்று இதனைச் சிலர் கருதினாலும் அது உண்மைச் சம்பவமொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டக்களப்பைச் சார்ந்த பெண் ஒருத்தி திருகோணமலையிலிருந்த தனது காதலனைத் தேடி அங்கு ஒடி வந்துவிட்ட சம்பவமொன்றை வ.அ.இ யதேச்சையாக கேள்விப்பட்டதன் விளைவே மேற்கூறிய நாவலாகியது. கதை, கதைப்பின்னல், மொழிநடை ஆகியவற்றில் இந்நாவல் பெற்றுள்ள வெற்றியை முழுமையான பாத்திர உருவாக்கம், பேச்சுமொழிப் பிரயோகம் ஆகியவற்றிலே பெற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பது இன்று பின்நோக்கிப் பார்க்கும்போது புலப்பட்டாலும் பத்திரிகைத் தொடர்க்கதைத் தேவைக்காக அவசர அவசரமாக வழங்கப்பட்டு வந் தமையே அவற் றிற் குக் காரணங்களாகின் என்பதை மனங்கொள்வதவசியம்.

எவ்வாறாயினும், ஈழத்து ஆரம்பகால நாவல்கள் சிலவற்றை வழங்கிய திருகோணமலைப் பிரதேசம் நீண்டகாலத் தூக்கத்திலிருந்து கலைந்து சுறுசுறுப்பு பெறுவதற்குக் கொழுகொம்பு வழிவகுத்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது!

சற்று நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் ஜம்பத்தொன்பதிகளிலே வ.அ.இ எழுதிய “துறைக்காரன்” அண்மையிலேயே நாவுருப் பெற்றமை காரணமாக ஈழத்து நாவல் வரலாற்றில் பெறவேண்டியிருந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெற இயலாது போய்விட்டது.

வேலாயுதம் என்ற தோணிக் காரனின் உரையாடல் கள், சிந்தனைகளுடாக அவனது தோணியிலே மகாவலிகங்கையை கடந்து செல்லும் பலதரப்பட்ட மனிதர்களை - அவர்களது பிரச்சினைகளை - மனு-னர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதாக உருவான துறைக்காரன் வித்தியாசமான நாவலாகும். ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களில் இதுவரைகாலமும் பயின்று வந்த கதை சொல்லும் மரபு துறைக் காரனிலில்லை. சுந்தரராமசாமி புளிய மரத்தை வைத்துக்கொண்டு கிராமத்து மாற்றங்களை வெளிப்படுத்துவது போன்று இந்நாவலில் வரும் வேலாயுதத்தினுடாக முதூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பல மட்டத்து மனிதர்களையும் இந்நாவலில் வெகுகியல்பான முறையில் அறிமுகப்படுத்துவதில் போதிய வெற்றி பெற்றுள்ளார் வ.அ.இ: இந்நாவலின் உத்திமுறையும்

‘உத்திர நவீன் கூலக்கீஸ் வஜ்சீசன்ஸ் வ. ஆ. கிளாருத்திவத்சன் டப்கீஸ்-----
பாத்திர வார்ப்பும் ஈழத்து நாவலுலகிற்கு முற்றிலும் புதியவை.
இத்தியாதி இயல்புகளுக்கு பஞ்சம் நிலவுகின்ற ஈழத்து நாவல்
உலகிற்கு துறைக்காரணின் பங்களிப்பு மக்ததானது. எனினும் இதுபற்றி
பலருமறியாதது அவப்பேறோயாகும்.

வ.அ.இ வின் “கிரெளஞ்சுப் பறவைகள்” (1975) வரலாற்று நாவல்
வகை சார்ந்தது, ஊசோன் பாலந்தைக் கதை (1891), மோகனாங்கி
(1895) என்பனவற்றைத் தொடர்ந்து திருகோணமலைப் பிரதேசம்
இன்னொரு வித்தியாசமான வரலாற்று வகை நாவலைக் காண்கிறது.
முற்கூறிய ஈழத்து வரலாற்றுக் நாவல்களுள் முதலாவது தழுவல்
கதையாகும். இரண்டாவது தமிழகக் களமாகும். மாறாக இந்நாவல்
�ழத்து வரலாற்றைக் களமாகக் கொண்டது; தேவநம்பியதீசன்
காலந்தொடக்கம் குருத்தீச மன்னன் வகையான காலப் பகுதியைப்
பின்புலமாகக் கொண்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் முக்கியமானதொரு சம்பவம், ஏனைய
காலங்கள் போன்று குளங்கள் அதிகம் கட்டப்படாமல் பதிலாக
பெளத்த விகாரைகள் அதிகம் கட்டப்பட்டமையாகும். இதில்
கவனங்குவித்த வ.அ.இ வின் கற்பனையிலே புரட்சிகரமானதொரு
கதை உருவாகியது. அதாவது நாட்டின் அபிவிருத்தி கைவிடப்பட்ட
குழிலில் பஞ்சம் ஏற்பட்ட நிலையில் இளவரசனாக வரக்கூடிய
ஒருவனைக் கதாநாயகனாகக்கொண்டு மக்கள் மத்தியிலே புரட்சி
வெடிக்கக் கூடியதான் திசைநோக்கி வ.அ.இவின் கற்பனைப் பரவி
பறந்ததன் விளைவே மர்மம், குழ்ச்சி, புலனாய்வு, விறுவிறுப்பு
வீரவிவர, காதலும் கலந்து உருவான கிரெளஞ்சுப்பறவைகள் ஆகும்.
புரட்சியிலே காதலன் இறக்க, உடன் காதலியும் இறக்கின்றாள்.
அதனாலேயே நாவலின் தலைப்பு கிரெளஞ்சுப் பறவைகள் ஆகியது.

முற்குறிப்பிட்ட வரலாற்றுச் சூழல் தொடர்பாக வ.அ.இ எழுப்பிய
கேள்வி நியாயமானது. விடை கற்பனையானது. அதுதான் வரலாற்று
நாவலாசிரியரொருவருக்குரிய ஆற்றல் என்பது. அதாவது,
உண்மைகளுக்கிடையேயுள்ள சிறு இடைவெளியைக் கண்டறிந்து
தனது படைப்பைச் சிருஷ்டிப்பவரே சிறந்த வரலாற்று
நாவலாசிரியரெனில் வ.அ.இ யும் அதற்குரித்துடையவரே. தமிழின்
முதல் வரலாற்று நாவல் எழுதிய தி.த. சரவண முத்துப்பிள்ளை
(மோகனாங்கி)யைத் தொடர்ந்து ஈழத்தில் பாசக்குரல் (1963)
வாள்முணை வாழ்வு (1968) மாரிந்த வேடர்? (1965) நந்திக்கடல்,
சித்திரா பெளனர்மி முதலியன வெளிவந்துள்ளன. எனினும்
இவ்வரிசையில் இவற்றை தொடர்ந்து வெளிவந்துள்ள கிளௌரஞ்சுப்

தாகூர் வள்ளிச்.

பறவைகள் ஒப்பீட்டு ரீதியில் பலவிதங்களிலே வெற்றிபெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

என்பதுகளிலிருந்து ஈழத்திலிலே புனைக்கதை எழுதத் தொடங்கிய பலரும் அதுவரை இல்லாத பிரச்சினையான்றை எதிர்கொண்டனர். அதாவது, சமகாலப் பிரச்சினைகளை எழுதுவதற்கு பலரும் அச்சப்பட்டனர். வ.அ.இ. யும் ‘ஒருவெண்மனற் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது’ (1993) நாவலை எழுத முற்பட்டபோது முற்குறிப்பிட்ட குழந்தைகள் காரணமாக, அக்கிராமத்தின் முற்பட்ட கால வரலாற்றையே எழுத முற்பட்டார். அறுபதுகள் காலப்பகுதியைக் களமாகக் கொண்டார். கொழுகொம்பினை விட மண்வாசனை மணமும் உயிர் துடிப்பான் பாத்திரங்களும் இந்நாவலில் வெளிப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட ‘மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள்’ (1996) கால அடிப்படையில் முன்னோக்கிச் செல்கின்றது; 1938 - 1945 காலப்பகுதிக்குரியது.

அக்காலப்பகுதியின் யாழிப்பானம் - திருகோணமலை படகுப் போக்குவரத்து / வியாபாரம், சுண்ணாம்புச் சல்லிவேலை, கல்லுடைக்கும் வேலை செய்வோர், கூத்து ஆடுதல், வேட்டையாடல், கிறிஸ்தவக் கொண்டாட்டங்கள், சடங்குகள், இரண்டாவது உலக யுத்தக் கெடுபிடிகள் என அக்காலகட்ட பலவேறு சம்பவங்கள் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன! அனைத்தையும் விட, வ.அ.இ. வின் இளமைக் கால வாழ்க்கையையும் முதார்கத்தோலிக்க மக்களது ஒரு காலகட்ட வாழ்க்கையையும் சித்திரிப்பதில் இந்நாவல் கணிசமாக வெற்றி பெற்றுள்ளது! முற்பட்ட காலகட்ட வரலாறு நாவல்களில் பதிவு செய்யப்படுவது அன்மைக் காலமாகவே ஈழத்து நாவல்லகில் முதன்மை பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது!

போதியளவு பிரசர வாய்ப்பின்மை, தாமே வெளியிடும் வசதியின்மை என்பன அன்மைக் காலம்வரை ஈழத்து எழுத்தாளர்களை பாதித்து வந்துள்ளது என்பதற்கு வ.அ.இ. வின் மேற்கூறிய இருநாவல்களும் சான்றாகின்றன. அன்றேல் வ.அ.இ. அவற்றை விரிவான நாவல்களாக எழுதியிருப்பார் என்பதும் அதற்கான ஆற்றல் அவரிடம் நிரம் பியிருந் ததென் பதும் இவ்வேளை மனங்கொள்ளப் படவேண்டியனவாகின்றன.

வ.அ.இ யால் குறுநாவல்கள் சிலவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ‘ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது’ (1975) மட்டுமே நாலுருப்பெற்றுள்ளது; பஸராலும் நன்கறியப்பட்டதுடன்

ஏனைய முன்று குறுநாவல்களின் ஒன்றான ‘பாலை’ (1968), ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுள்ள சிஞானம் என்ற இளைஞர்களை முதன்மைப்படுத்தி தரப்படுத்தலால் அடைந்த பாதிப்பையும் அவன்து கனவுக்களையும் அவன்து விவசாயியான தந்தையின் வாழ்க்கை நிலைமைக்களையும் தத்துப்பமாக வெளியிப்படுத்துகின்றது.

மற்றொரு குறுநாவலான ‘தேய்பிறை’ (1968) முதூரில் மிகச் சிறுபான்மையினராக வாழ்கின்ற கத்தோலிக்க மக்கள் அயற்கிராமங்களுடனே மன்னார் - நீர்கொழும்பு முதலான இடங்களிலுள்ள தமது சாகியத்தினருடனே தமது தாய்நாடான தென்பாண்டி நாடடுகே கடலோரக் கிராமத்தினருடனே எவ்வித தொடர்புமற்று தமது மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள போராடி, சரிவு நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கும் நிலையையை (அதுபற்றிச் சிந்திக்கின்ற) பாத்திரமொன்றினுடாக சித்தத்திரிக்க முற்பகுகின்றது.

இன்னொரு குறுநாவலான “சந்தானாள் புவி” (1973)யும், ஒரு காலத்தில் வத்தை செலுத்தி வாழ்க்கை நடத்தி இயந்திரப்படகுச் சேவை ஆரம்பமான பின்பு அவ்வாழ்க்கையை இழந்துவிட்ட முதூரின் முதாதையரான கத்தோலிக்க மக்களது ஒருகாலக்கட்டத்துக் கதையைச் சித்திரிக்கின்றது. வத்தைக்கட்டுதல், அதனை செலுத்துதல் என்பன பற்றி நுணுக்கமாக விபரிப்பது இக் குறுநாவலின் சிறப்பம்சமாகின்றது.

தவிர எஸ்.பொ, எம்.ஏ.ரவும்மான் ஆகியோரது முயற்சியினால் எழுந்த ஜவரால் எழுதப்பட்ட சதுரங்கம் என்ற குறுநாவலின் ஒரு பகுதியும் வ.அ.இ எழுதப்பட்டுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த பரவலாக அறியப்படாத நான்கு ஆளுமைகள் பற்றிய விவரிப்பே அக்குறுநாவலாகப் பரிணாமித்திருந்தது! வ.அ.இ ன் எழுத்தாற்றலை இன்னொரு கோணத்தில் அது வெளிப்படுத்துகின்றது. என்பதில் கவுயில்லை.

03. கவிதைத்துறையில்.....

வ.அ.இவின் இலக்கிய பிரவேசம் கவிதையூடாகவே நிகழ்ந்துள்ளது. அவரது முதற் கவிதையான ‘மழை’ நாற் பதுகளிலே தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த வசந்தம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமானதாக அறிய முடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் அவர் கவிதைத் துறையிலே அதிகநாட்டம் கொண்டிருந்தாரென்றும் அறியப்படுகிறது.

வ.அ.இவின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகளில் அவரே கூறுவது போல், கொத்தமங்கலம் சுப்பு, சரபி ஆகியோரின் பாதிப்பு இடம்பெற்றிருந்தது. (இக்காலப்பகுதியிலெழுதிய ஆரையம்பதி முனா காணாவின் கவிதைகளிலும் அத்தகைய தன்மையுள்ளது)

“கொத்து வச்ச பின்னலிலே
சொக்கிப் போனீங்க
தொந்தரவு வேணாம்தம்பி
வீட்டுக்குப் போங்க”

எனினும், பிற்காலங்களில் அவரது கவியாற்றல் செழுமை பெற்று தனித்துவப் பண்புகள் துலங்க ஆரம்பிக்கின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆக்காண்டிப் பாடல் மெட்டில் அவரெழுதிய கவிதை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகின்றது. அதன் ஒருபகுதி பின்வருமாறு,

“கிணற்றங்கரை தன்னில்
செழித்து வளர்ந்துகிட்ட
இணைக் கழக போல
இருகுஞ்சும் வாலிபராய்
பாளைச் சிரிப்போடும்
பிடிப்போடும் வளர்ந்தவர்கள்;
நாளை நமதென்று
நம்பியே வாழ்ந்தேன் நான்
வந்ததையா கொடிய
வன்முறையும் இனப்போரும்.
அந்தப் போர்செய்ய வந்த
அரசப்படைவீரர்

‘முத்து நவீன கிளக்டிஸ் வளர்ச்சியில் வி. ஆ. திருச்சுற்றுநீதின் தடைகள்-----

ஊரை வளைத்தார்கள்
ஒருங்கே இளைஞர்களை
சேரப்பிழத்தார்கள்
சென்றார்கள் கொண்டொங்கோ
போனவர்கள் மீண்டும்
திரும்பி வரவில்லை ஜயா
வானவர்தான் ஆனாரோ
மண்ணில்
வரவே தான் மாட்டாரோ
என்றெண்ணி நொந்து
ஏங்கிப் புலம்புறன்நான்
நானமுத கண்ணீரும் இந்த
நாடமுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிறைந்து
வழிப்போக்கர் கால் கழவி
இஞ்சிக்குப் பாய்ந்து
இலாமிச்சை வேரோடு
வயலுக்குப் பாய்ந்து
வயல் வெள்ளக் காடாகி
நாடே அழுததையா
நாளை நமதாமோ?

(சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.பொ. கருணாயோகன் ஆகியோர் வேறு முறைகளில் ஆக்காண்டியை இனங்கண்டுள்ளனர்). எனினும் வ.அ.இ யின் கவிதைகள் அனைத்தையும் தேடித்தொகுக்கும் போதுதான் அவரது கவித்திறன் பற்றி முழுமையாக அறியவியலும் என்பதில் ஜயமில்லை.

04. புனைக்கதை சாரா இலக்கியத் துறையில்.....

நாவல், சிறுக்கதை என்பன புனைக்கதை இலக்கியங்கள் என்பது இலக்கிய ஆர்வலர்க்கலறிந்த விடயமே. பத்திரிகை ஊடகம் செல்வாக்குப் பெற்ற பின்பு அதில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், பத்திரிமுத்துக்கள் முதலியனவும் வாழ்க்கை வரலாறு, சுயசரிதை நினைவுகள், முதலிய பிற வடிவங்களும் புனைக்கதை சாரா இலக்கியங்களாக கருதப்படலாயின. வ.அ.இ ன் இலக்கிய நினைவுகள் பொச்சங்கள் என்ப இவ்வகை சார்ந்தன.

4.1 இலக்கிய நினைவுகள்:

வ.அ.இன் இலக்கிய நினைவுகள் (i) வ.அ.இ ன்ற இலக்கிய ஆளுமையை நன்கு அறிந்து கொள்ளவும் (ii) சமகால ஏணைய இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் (iii) ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி ஒட்டத்தை தெரிந்து கொள்ளவும் பேருதவி செய்கிறது.

வ.அ.இ யிடம் பல்துறை ஈடுபாடுகள் ஏற்பட்டமைக்கான பின்புலம். அவரில் செல்வாக்குச் செலுத்தியவர்கள் (உ.-ம.-புதுமைப்பித்தன், இலங்கையர்கோன்) வ.அ.இன் பிரதேசப்பற்று, அவருடன் உறவாடிய இலக்கிய நண்பர்கள் (உ.-ம.- எஸ்.பொ, அண்ணல், மஹாகவி, கலைப்புலவர் க.நவரத்தினம், அ. ந. கந்தசாமி, டானியல், அன்புமணி முதலானேர்), நாற்பதுகளின் பிற்காற்றில் மட்டக்களப்பு பிரதேச இலக்கியச் சூழல், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கச் செயற்பாடுகள் என்றவாறு இந்நாலின் இலக்கியப் பயன்கள் நீண்டு செல்பவை!

4.2 பொச்சங்கள்

வ.அ.இ பத்தி எழுத்துக்களாக தொடர்ந்து எழுதியுள்ள ஆக்கங்களுள் சில இத்தலைப்பில் நாலுருப் பெற்றுள்ளன. அசர வாசிப்பு நாட்டமுடைய வ.அ.இ யின் வாசிப்பார் வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனவாக இருப்பதற்கப்பால் வாசிப்பார்வம் குன்றியுள்ள ஈழத்து இலக்கியச்சூழலில் இளந் தலைமுறையினரது வாசிப்பார்வம் தூண்டப்படுவதற்கும் இந்நால் வழிவகுக்குகின்றது.

‘மழுதூர் நாலீன் கிள்டிய வளர்ச்சியில் வ. ஆ. கிருஸ்தீன்தீன் டப்ஸ்கள்-----

இனநாலில் இடம்பெற்றுள்ள நூல்கள் பல் துறைசார்ந்தவை அவையாவன: நாவல்கள்: செம்மீன் (மலையான நாவல்), நினைவுகள் மழகையில் (ஏ. சிவானந்தனின் ஆங்கில நாவல்), சிறுகதை: உள்மன்யாத்திரை (உமா வரதராஜன்) கவிதைகள்: குறும் பா (மஹாகவி), நாடகம்: கண்டியரசன் நாடகம் (வே.அகிலேசபிள்ளை), காவியம்: தேம்பாவணி, சிறுவர் இலக்கியம்: தாய் (டென்மார்க் எழுத்தாளர் அனேகன்), அங்கத இலக்கியம்: எஸ்.பொ., குட்டிக்கதைகள்: ஒரு பறவையின பாடல் (குஜராத்), இலக்கண நூல்: நிகண்டு.

மழுத்தில் மேற்கூறிய நூலிற்கு நிகராக கூறக்கூடிய பிற்தொரு நூலாகவுள்ளது, ஏ.ஜே.கனகரத்னாவின் ‘மத்து’ இது போருளியல், தத்துவம், அரசியல் முதலிய பல்துறைசார்ந்த நூல்கள் பலவற்றை இரசனை நோக்குடன் அணுகுவது!

4.3. கட்டுரைகள்:

வ.அ.ஆி ‘ஸ்நாகன்’ என்ற பெயரிலும், தமது பெயரிலும் அவ்வப்போது பல கட்டுரைகள் எழுதி வந்துள்ளார். கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பலவுள்ளன. இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த, மிகச்சில கட்டுரைகளை பற்றிய அவதானிப்புக்கள் மட்டும் இங்கு எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. அவையாவன:

ஸ்நாக வசன இலக்கிய மூலவர்: கோவையிலிருந்து இங்கு வந்து கிறிஸ்தவ சமயப் பணிபுரிந்த சாங்கோ வாங்க அடிகளார் தாம் எழுதிய வியாகுல பிரசங்கம் (1730), சுவிசேஷ பரிந்துரை ஆகிய நூல்களூடாக, ஸ்நாக வசனநடை முன்னொடியாகத் திகழ்வது பற்றிய ஆதார பூர்வமான கட்டுரையான இது ஸ்நாக உரைநடை வளர்ச்சி வரலாற்றிற்கு அவசியம் வேண்டப்படுவது.

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்: என்பதுகளில் புலம் பெயர்ந்துள்ள ஸ்நாக படைப்பாளர்கள் அங்கிருந்து எழுதுகின்ற ஸ்நாக சார்ந்த படைப்புகளை எவ்வாறு அழைப்பது என்பது தொடர்பான சிக்கல்கள் சிலவற்றைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தாண்டுவது.

மண்ணும் மனிதர்களும்: சை. பீர்முகம் மது என்பவரெழுதிய பயண நூலான இந்நூல் பற்றி அறிமுகம் செய்வது; பயணநூல் அறிமுகம் எவ்வாறமைய வேண்டுமென்பதற்கு முன்மாதிரியானது.

திருப்பும் வளர்ச்சி.

நான் கண்ட எழுத்தாளர்கள்: இலங்கையர்கோன் கனக. செந்தில்நாதன் ஆகிய இருவர் பற்றிய புதிய தகவல்கள் பலவற்றை வெளிப்படுத்துவது.

மேற்கூறியவாறான வ.அ.இ யின் கட்டுரைகள் பலவும் நாலுவருப்பெறுவது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி ஆழமும் அகலமும் பெறுவதற்கு அவசியமானவையாம்!

4.4 விமர்சனங்கள்

�ழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சிப் பின்புலத்தில் இவ்வளர்ச்சியின் பின்புலம் தொடர்பாகவும் பின்னடைவு தொடர்பாகவும் விமர்சன நோக்கிலான கட்டுரைகளும் குறிப்புக்களும் முன்னுரைகளும் அவ்வப்போது எழுதியவர் என்ற விதத்திலும் கருத்தரங்குளிலே பேசிவந்தவரென்ற விதத்திலுமான கிழக்கின் ஆளுமைகளுள் முக்கிய முதன்மையான மிகச்சிலருள் வ.அ.இ யுமொருவரென்பது பலராலும் அறியப்படாதது.

�ழத்து ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’, ‘தேசிய இலக்கியம்’ என்பவற்றின் ஆரம்பம் தொடர்பாக வ.அ.இ ஏற்கதாழ ஐம்பதுகள் தொடக்கம் மரணிக்கும் வரை கண்டக்குரல் எழுப்பி வந்துள்ளார். ஈழத்து மண்வாசனை இலக்கியம், யதார்த்த இலக்கியம், ஒடுக்கப்பட்ட, மக்களது வாழ்க்கைக்கச் சித்தரிப்பு என்பன முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சன முன்னோடிகளதும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினதும் செயற்பாடுகளின் பின்னர் ஏற்கதாழ ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதியிலிருந்தே உருவானவை என்பதற்கான கிழக்கின் பலத்த எதிர்ப்புக்குரல் வ.அ.இ உடையதாகும். வ.அ.இ முற்போக்கு இலக்கியம், தேசிய இலக்கியம் முதலான கட்டுரைகள் எழுதியது மட்டுமன்றி செயற்பாட்டு ரீதியாக இன்னொரு முயற்சியிலும் ஈடுபட்டார். தோணி சிறுகதைக் தொகுப்பு முன்னுரையிலே பின்வருமாறு கூறுவார்.

“எல்லாக் கதைகளையும் மீண்டும் படித்தால் அவைகளில் எந்தப் பதினைந்து கதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பது? என்பது எனக்குப் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது. இப்பிரச்சனை மண்ணடையைக் குழப்பிக் கொண்டிருக்கையில் ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே தற்போது பலமாக அடிப்படை தேசிய இலக்கியம், யதார்த்த இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் என் நினைவுக்கு

“ஈழத்து நாலில் கேவ்சீஸ் வர்த்தசீஸ் வ. ஆ. கூசென்டன்ட்ன் படிப்புகள்-----வந்தன..... இந்நிலையில் நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் வலுப்பெற்று இலக்கிய உலகிலே ஒரு புத்துணர்ச்சியும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் என் ஆரம்பக்காலக் கதைகளை வெளியிடுவதன் மூலம் தேசியம் - யதார்த்தம் - முற்போக்கு என்ற கோஷங்கள் எழுவதற்குச் சற்று முன்னால் ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியம் உலகம் இருந்த ஒரு நிலையைப் பிரதிபலிக்கலாம் என்று எண்ணினேன். அந்த எண்ணத்தில் என் ஆரம்பக் காலக் கதைகள் சிலவற்றைப் பிறந்த மேனியாகவே இத்தொகுதியிற் சேர்த்திருக்கின்றேன்”

பிற்காலத்தில் முற்போக்கு அணியினரை கிண்டல் செய்யும் சிறுகதைகளையும் வ.அ.இ எழுதியிருப்பது இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகின்றது உம்: தோழருக்குப் புரியாது.

வ.அ.இ யின் பிற்தொரு விமர்சனக்குரல் மட்டக்களப்பு நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி தொடர்பானது. ‘ஒரு மட்டக்களப்பு காவியம்’ என்று வ.அ.இ எழுதிய கட்டுரையில் வ.அ.இ எழுப்பும் கேள்விகள் இவ்விதத்தில் கவனத்திற்குரியன. அவர் கூறுகின்றார்:

“இப்படியெல்லாம் மட்டக்களப்புக்குப் பெருமை தேடிதந்த விபுலானந்த அடிகளாரின் நடுவில் ஒதுங்கி நின்று கொண்டு தமது தமிழ் வித்தாண்மைக்கு அங்கீகாரம் தேடும் முயற்சியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன்றி விபுலானந்தர் பரம்பரை என்று பாலுாட்டி கொண்ட எவரும் மட்டக்களப்பு ஆகக் கிலக்கியத்திற்கு எதையுமே செய்தார்களா?”

விபுலானந்தரின் வழியில் பண்டிதமணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, அல்.ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிப்தீன், சபாபதி முதலியார் என்று எத்தனையோ கவிஞர்கள். இவர்கள் எவருமே ஈழத்தமிழ்ப் பிரதேசங்களிற் தனித்துவம் வாய்ந்ததான் மட்டக்களப்பின் பாரம்பாரியத்தையும், சடங்குகளையும் அங்குள்ள மக்களின் யதார்த்த பூர்வமான வாழ்க்கையையும் வைத்துக்காவியம் ஒன்று செய்து தந்தாரில்லை. மட்டக்களப்பு மன்னிலே பயிலப்படும் தனித்துவமான வார்த்தைகளைக் கவிதைகளில் ஏற்றிப் பழகுதமிழிற் கவிதைகளைத் தரவும் தவறிப் போனார்கள். மன்னினை சீந்தித்தலும் அந்த மன்னின் மக்களுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்தை ஏற்றி வைப்பதுமாய கைங்கர்யத்தைச் சமகால மட்டக்களப்புக் கவிஞர்களும் பிரயத்தனப்படுவதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

கவிதைகளையும் காவியத்தையும் விடுவோம். பிரதேச இலக்கியம் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறக் கூடியதாக மட்டக்களப்பில் இதுவரை ஒரு நாவல்கூட வந்திருக்கிறதா? இப்படிக் கேட்டால் மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர்கள் கொதித்தெழுந்து பட்டியல் தந்து விடுவார்கள். ஆனால் வண்ணிப் பிரதேச மணங்கமழும் பாலமனோகரனின் நிலக்கிளி, குமாரபுரம் என்ற நாவல்களைப் போலவோ யாழிப்பாணம் மணங்கமழும் செங்கை ஆழியாளின் வாடைக்காற்று நாவலைப் போலவோ திருக் கோணமலை மாவட்டக் கொட்டியாரபுரத்தின் மண்மணங்கமழும் எனது மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்களைப் போலவோ ஒரு நாவலைக்காட்ட மட்டக்களப்பாரால் முடியுமா? ”

மேற்குறித்தான் வ.அ.இ ன் கேள்விகளுக்கு குறிப்பாக நாவலைப் பொறுத்தளவில் இன்றும் வாழ்வுண்டு என்பதே கவனத்திற்குரியது!

மேற்குறித்தவாறான கேள்விகளை நவீன கவிதைத் துறையில் இக்கட்டுரையாளர் எழுப்பியபோதும் மட்டக்களப்புக் கவிஞர் பலர் குழுறி எழுந்தார்கள். அவ்வேளை இக்கட்டுரையாளருக்குச் சார்பாகக் குரல் கொடுத்த இருவருள் ஒருவர் வ.அ.இ என்பது இவ்வேளை நினைவிற்கு வருவதைத்தடுக்க இயலவில்லை (மற்ற நொருவர் வீ. ஆனந்தன்)

4.5 வாழ்க்கை வரலாறு

புனை பெயரில் (ஆலம் கீர் ஜவாஹர்) வ.அ.இ எழுதிய மக்கள் தலைவர் மஜீத் என்ற நூல் முக்கிய தலைவரொருவரது வாழ்க்கை வரலாற்றுப்பதிவு என்றவிதத்தில் கவனத்திற்குரியது, வ.அ.இன் இனநல்லுறவு வேட்கைக்குச் சான்றுபகர்வது.

4.6. ஆலய வரலாறு

முதூர் புனித அந்தோனியார் கோயிலின் பூர்வீக வரலாறு என்ற நூல் வ.அ.இயின் ஆய் வுத் துறைத் திறனை நன்கு வெளிப்படுத்துகின்றது வ.அ.இன் வாசிப்பார்வம் போன்று தேடல் ஆர்வத்தையும் இனங்காட்டுகிறது.

05. மொழியெய்ப்புத் துறையில்

ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் அரிதாகவே மொழியெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். அதுவும் கவிதை மொழியெயர்ப்புகளை விட, புனைக்கதை மொழியெயர்ப்புக்கள் மிகக்குறைந்தளவிலேயே இடம்பெற்றுள்ளன. ஈழத்தின் மூத்த தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் பலர் (உ.ம்: இலங்கையர்கோன், சி. வைத்தியலிங்கம், அ.ந. கந்தசாமி) இத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர்.

‘வ.அ.இயும்’ இத்துறையில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டவர். மாப்பாசன், அனத்தோல் பிரானஸ், பால்ஸாக் (பிரேரஞ் எழுத்தாளர்கள்) ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ், தோமாஸ் ஹார்டி, ஓஸ்கார் வைல்ட் (ஜரிஷ் எழுத்தாளர்கள்) அன்றன் செக்கோவ், லியோ ரோல்ஸ்ராய், இல்யா இல்விச், யூஜின் பெட்டோவ் (ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள்) முதலியோரது சிறுக்கதைகளின் மொழியெயர் ப்புக்கள் இவ் விதத் தில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மேற்கூறியவை எவையும் நூலுகுப் பெறாவிட்டனும், அல்லாமா இக்பால் எழுதிய ‘துன்யாசேதீன்’ கவிதை நூல் மொழியெயர்ப்பு மட்டும் ‘பூவரசம்பு’ என்ற தலைப்பில் நூலுகுப்பெற்றுள்ளது. அது, கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை மரபில் வந்த மொழி யெயர்ப்பாளராக வ.அ.இ யை இனக்காட்டுகிறது. சான்றாக பின்வரும் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம்.

“எரியும் நெருப்பில் வீழ்ந்திட்ட
ஈசல் சொல்லும் கதையைக் கேள்
ஒரு கணந்தான் என்றாலும்
உலக வாழ்வில் விருப்பைத்தா
கருகும் எனது புன்சடலம்
காலை யரும்பும் போதெனினும்
இரவு முழுதும் போராட
இறைவா எனக்கு வலியைத் தா”

०६. நாடகத் துறையில்.....

‘வ.அ.இ’ நாடகத் துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். ஏறத்தாழ 150 வாணோலி நாடகங்களும் மேடை நாடகங்களும் அவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இலங்கை வாணோலி 50, 60, 70களில் தான் ஒலிபரப்பிய வாணோலி நாடகங்கள் ஊடாக ஈழத்து ரசிகர்கள் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. இக் காலப்பகுதியில் கிழக்கின் எழுத்தாளர்களுள் கணிசமானோர் வாணோலிக்கு நாடகங்கள் எழுதுவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர்.(உடம்: அருள்செல்வநாயகம்)

தனது குருநாதரான இலங்கையார்கோனின் வழியில் வ.அ.இயும் இலங்கை வாணோலிக்குப் பல நாடகங்களை எழுதியிருக்கின்றார். பல்வேறு விடயங்கள் அவரது நாடகங்களுக்கு ஊற்றாகி விளங்கியுள்ளன. கொழுகொம்பு, கனி முதலியன் வ.அ.இ தனது படைப்புக்களைத் தழுவிய எழுதியவை. புத்தகரின் கண்கள் சம்பந்தனின் சிறுகதையின் தழுவல். தந்தையின் காதலி, கவந்தன், சபரி பிறப்பு நீங்குபடலம், முதலியவை பழந் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தழுவியவை. வானம் பாடியும் நோசாப்புவும், ஒஸ்கார் வைல்ட் எழுதிய சிறுகதையின் நாடக உருவாக்கம். ஆக இவற்றை உள்வாங்கி நாடகப் பிரதிகள் பற்றிக் குறிப்பிடலாமே தவிர, வேறு விதங்களில் அவை பற்றி எடுத்துரைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. வாணோலி ஊடக இயல்பு (கேட்டல்) பேணப்பட முடியாத சூழல், இத்துறையில் நாடக ஆய்வாளர்களது நாட்டமின் மை முதலான காரணங்கள் அதற்கான தடைக்கற்களாகின்றன.

மேற்கூறியவற்றுள் சில உட்பட, மேடை நாடகங்களும் வ.அ.இயினால் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ‘குழமகன்’ என்ற நாடகம் அன்மையில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. மன்வாசனை மிக்க பேச்சுமொழி காரணமாக உயிர்த்துடிப்பான உரையாடலும் ஏனைய மேடை நாடகப்பண்புகளும் அதனுடாக வெளிப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

07. நூல் வெளியீட்டுத்துறையில்,,.,.,.

சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் - ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியின்- பின்னடைவிற்கான முக்கியமான காரணங்களுள் தலையாயது சமூக நோக்குடைய வெளியீட்டாளர்கள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றமையாகும். குறிப்பாக, கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் பலர் தமது படைப்புக்களைக் காணமலேயே இறுதிப் பயணத்தைக் கண்டிருக்கின்றார்கள். 1948 அளவில் சிறுக்கைத் துறையில் பிரவேசித்த பித்தனின் சிறுக்கைகள் நூலுருப்பெற்றது. அன்னார் மரணப் படுக்கையிலிருந்த போதுதான் “புறாவ்” நிலையிலேயே தமது தொகுப்பினைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. (ராஜபாரதி, பாண்டியூரன், ஆ.போன்னுத்துரை முதலான பலரது தொகுப்புக்கள் இதுவரை நூலுருப் பேராதிருப்பது பற்றி யாரும் அலட்சிக் கொள்ளவுமில்லை) சமுத்துப் படைப்பாளரது இவ்வாறான அவல நிலையை உணர்ந்த வ.அ.இ நூல்வெளி யீட்டாளராக மாறியமை வியப்பிற்குரியதன்று.

1977ல் தற்செயலாக தமது நன்பரான செல்வராஜகோபாலைச் சந்தித்து அவரிடம் பெற்றுக்கொண்ட அச்சுயந்திரத்தை மூலதனமாகக் கொண்டு என்னற்ற கனவுகளுடன் முதூரிலே அமுதா அச்சகம் ஆரம்பித்த வ.அ.இ யால் சில நூல்களை மட்டுமே வெளியிட முடிந்தது. அவையாவன பூவரசம் பூ (வ.அ.இ மொழிபெயர்ப்பு), வேளாண்மை (நீலாவனனது காவியம்) சேகுவாரா (அ.ஜெயராசாவின் நாவல்), நெஞ்சில் ஒரு மலர் (சே.குணரத்தினத்தின் கவிதைகள்). அவரது வெளியீட்டுப்பணிகள் தொடர முடியாத நிலை ஏற்படுவதற்கு 1983 காத்துக் கொண்டிருந்தமையும் ஒரு முக்கிய காரணமாகவிருந்தது.

எவ்வாறாயினும் மேற்கூறிய நூல்கள் நூலுருப்பேராதிருப்பின் இன்றுவரை அந்நிலை தொடர்ந்திருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை.

08. மதிய்ப்பு

8.1 ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியை இன்று உபயணபாட்டு அலகு குறைக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து அவ்வழி திருகோணமலை மாவட்டத்தையும் தனி அலகாகக் கொண்டு பாரக்கின்ற குழலில் வ.அ.இ ஈழத்தின் பொதுவான நவீன இலக்கியச் செல்நெறிகளோடு இதுவரை அவதானித்த பலதுறை கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளுடாக திருகோணமலை மாவட்டத்தை சங்கமிக்கச் செய்கின்ற முக்கியமான ஆளுமையாகின்றமை.

8.2 தமது சிறுகதைகளுடாகவும் சில நாவல் களுடாகவும் ஒருகாலக்கட்டத்து முதூர் மக்களது வாழ்க்கையை சிறப்பான முறையிலே பதிவு செய்தமை.

8.3 திருகோணமலை மாவட்ட நாவல் வரலாற்றிற்கு தனித்துவ அம்சங்களோடு விளங்குகின்ற நாவல்களை வழங்கியமை.

உதம்: கொழுகொம்பு: கிழக்கின் முதல் பிரதேச நாவல் துறைக்காரன்: வித்தியாசமான உத்தியும் பாத்திர உருவாக்கமும் கொண்ட பிரதேச நாவல் மண்ணில் சமைந்த மனிதர்கள்: திருகோணமலை மாவட்டத்தின் சிறந்த பிரதேச நாவல் வ.அ.இன் இளமைக்கால வாழ்க்கையைக் காட்டும் நாவல்லுங்கூட கிரெள்ஞஞ்சப் பறவைகள்: அதிகளவு வரலாற்று நாவல்கள் வெளிவராத சூழலில் வித்தியாசமான வரலாற்று நாவல்

8.4 கிழக்கு மாகாணத்தின் முக்கியமான ஆரம்பகால சிறுகதை, நாவல் முன்னோடியாகின்றமை.

8.5 இலக்கிய நினைவுகள்: ஒரு காலக்ட் கிழக்குமாகண கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்குகளை அறிய உதவுகின்றமை.

8.6 பொச்சங்கள்: கிழக்குமாகாண இரசனைமுறை விமர்சன நூல்களுள் தனித்துவமான இடம்பெறுகின்றமை தேர்ந்த வாசிப்பிற்கான ஆற்றுப்படையாகவும், வாசிப்பார்வத்தைத் தூண்டும் சிறுபொறியாகவும் திகழ்பவை

8.7 வ.அ.இன் எழுத்துலக வாழ்க்கை, வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியப் பயணப்பாட்டினையும் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் உணர்த்துவதாக அமைந்திருத்தல்.

‘மூஷ்டு நீரை விலக்கிய வளர்ச்சியேல் வ. அ. கிழவுத்தனத்தின் தடவிகள்-----
பிற்சேர்க்கை

வ. அ. வை மூஷ்டுக்கிருத்து விருதுகள்

- 1963 தொணி - ஸ்ரீலங்கா ஸாகீத்தீய மண்டலப் பரீச
- 1990 இந்து கலாசார அமைச்சினால் பொற்கழி
- 1992 திருமலை தாகம் கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் கேடயம்
- 1993 இந்து கலாசார அமைச்சினால் தமிழ் ஒளி பட்டம்
- 1994 திருமலை சூட்டுறவு வீழாவில் கெளரவமும், பணப்பரீசிலும்
- 1995 இலக்கிய நீணவுகள் நாலுக்கு வடக்கு-கீழுக்கு மாகாண ஸாகீத்தீய மண்டலப் பரீச
- 1995 மட்டக்களப்பு ஆசீரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையின் பொன்வீழாவில் பொன்னாடை போர்த்தீ பொற்கழி வழங்கி கெளரவம்
- 1996 மட்டக்களப்பு சமூகத் தொடர்பு நிறுவனம் பொன்னாடை போர்த்தீ பொற்கழி வழங்கி கெளரவம்
- 1996 கலாசார அமைச்சின் திருமலை இலக்கிய வீழாவில் 10,000.00 பணப்பரீசம் கெளரவமும்
- 1997 மண்ணீல் சமைந்த மனிதர்கள் நாவலுக்கு ஸ்ரீலங்கா ஸாகீத்தீய மண்டலப் பரீச
- 1998 மண்ணீல் சமைந்த மனிதர்கள் நாவலுக்கு வடக்கு-கீழுக்கு மாகாண ஸாகீத்தீய மண்டலப் பரீச
- 1998 மூதுார் கலை இலக்கிய வட்டம் தங்கப் பதக்கம் வழங்கி கெளரவம்

- 1998 வடக்கு-கீழுக்கு மாகாண கல்வி கலாசார அமைச்சர் தீருமதையில் ஆனநார் வீருதும் பணமும் வழங்கி கொரவும்
- 1999 கனகசெந்தீல்நாதன் சீறுகதைப் போட்டியில் பயணம் சீறுகதை முதலாம் இடம்
- 2000 கலாசார அமைச்சரை கலாபூசணம் வீருது
- 2000 இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன பவளவீழா சீறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடம்
- 2000 இலங்கை துமிழ்ச் சங்கம், அவுஸ்ரேலியா சர்வதேச சீறுகதைப் போட்டியில் மூன்றாம் இடம்
- 2005 கீழுக்குப் பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு வீழாவில் கொரவ இலக்கிய கலாநிதி பட்டம் வழங்கி கொரவீக்கப்பட்டமை

வ. அ. வின் பதைப்புக்கள்

- ♦ கொழுகாம்பு (நாவல் - 1959)
- ♦ தோணி (சிறுகதைத் தொகுப்பு - 1962)
- ♦ கிரென்செப் பறதவைகள் (சிரித்திர நாவல் - 1975)
- ♦ ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது (கறுநாவல் - 1975)
- ♦ புவரசம் பூ (மொழிபெயர்ப்பு கவிதை மலர்)
- ♦ திருக்கரசெப் புராணம் (புதிப்பு)
- ♦ முதூர் புனித அந்தோனியார் கோயில் பூர்விக வரலாறு (1992)
- ♦ பொச்சங்கள் (கட்டுரை - 1993)
- ♦ இக்கிய நினைவுகள் (கட்டுரை - 1995)
- ♦ ஒரு வென்மணைர் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது (நாவல் - 1996) ³
- ♦ மண்ணில் சமீர்த் மனிதர்கள் (நாவல் - 1996)
- ♦ ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது (சிறுகதைத் தொகுப்பு - 1996)
- ♦ கொட்டியார்க் கதைகள் (சிறுகதைகள் - 1999)
- ♦ தினைக் கதைகள் (2000)
- ♦ துறைக்காரன் (நாவல் - 2005)

(1759)

வெளிவரவுள்ளதை:

- ♦ தேய்பிகரை
- ♦ சுந்தானாள் புரவி
- ♦ தவக்கால நினைவுகள்